

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5085/2020
02.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде материјалне штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 841/2020 од 22.07.2020. године, у седници већа одржаној 02.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 841/2020 од 22.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 2286/19 од 10.03.2020. године делимично је усвојен тужбени захтев па је обавезана тужена да тужиљи исплати износ од 231.074,95 динара, са законском затезном каматом од 21.05.2016. године до исплате, одбијен је тужбени захтев преко досуђеног а до траженог износа од 234.713,00 динара са законском затезном каматом од 19.11.2015. године до исплате као и захтев за исплату законске затезне камате на досуђени износ од 19.11.2015. године до 21.05.2016. године и обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 13.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 841/2020 од 22.07.2020. године, ставом првим изреке усвојена је жалба тужене па је првостепена пресуда преиначена у усвајајућем делу одлуке о главној ствари и делу одлуке о трошковима парничног поступка тако што је тужбени захтев одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијена је, као неоснована, жалба тужиље и првостепена пресуда у одбијајућем делу одлуке о главној ствари потврђена. Ставом трећим изреке обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр.

72/2011, 49/2013-УС, 74/2013- УС, 55/2014, 87/2018, 18/2020, у даљем тексту: ЗПП),
Врховни касациони суд је оценио да је ревизија тужиле недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП је прописано да су спорови мале вредности
спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази
динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан
подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда
(донете у поступку о спору мале вредности) није дозвољена ревизија.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.11.2019. године, са захтевом за
накнаду материјалне штете у износу од 234.713,00 динара. На дан подношења тужбе 1
евро је, према средњем курсу НБС, износио 117,5291 динара па вредност предмета
спора побијаног дела износи 1.997 евра. Првостепена пресуда донета је 10.03.2020.
године. Другостепена пресуда донета је 22.07.2020. године.

Из наведеног произлази да је побијана другостепена пресуда донета у поступку о
спору мале вредности у којем ревизија није дозвољена. У тој врсти спора дозвољеност
ревизије се не цени према одредби члана 13. став 1. тачка 3. Закона о изменама и
допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 55/14), односно
новелираној одредби члана 403. став 2. тач. 2. и 3. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је применом члана 413. ЗПП
одлучио као у изреци.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић